

Dosarul nr. 2ra-1472/20

Prima instanță: (Judecătoria Comrat, sediul Ceadâr-Lunga) N. Lazareva
Instanța de apel: (Curtea de Apel Comrat) D. Fujenco, L. Caraianu, A. Mironov

Î N C H E I E R E

21 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Primăria mun. Ceadâr-Lunga,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Borzina Ecaterina împotriva Primăriei mun. Ceadâr-Lunga, Ciolac Liubovi și Ciolac Piotr cu privire la încasarea în mod solidar a prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 28 mai 2020, prin care s-a admis apelul depus de Borzina Ecaterina, s-a casat hotărârea Judecătoriei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga din 01 octombrie 2019 și s-a emis o nouă hotărâre,

c o n s t a ț ă :

La 01 august 2017, Borzina Ecaterina a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ciolac Piotr și Ciolac Liubovi cu privire la încasarea în mod solidar a prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii, Borzina Ecaterina a menționat că la 04 aprilie 2017, a fost inundat apartamentul nr. 43, ce-i aparține cu drept de proprietate, situat pe str. K. Marx 13 din or. Ceadâr-Lunga.

Reclamanta a invocat că la momentul inundației, apartamentul era reprofilat într-un atelier de croitorie, unde își desfășura activitatea sora sa, Borzina Ana.

În rezultatul examinării apartamentului inundat de către o comisie din cadrul Primăriei, a fost întocmit un act, prin care s-a stabilit că apartamentul a fost inundat din cauza deteriorării țevei de apeduct la etajul doi de la apartamentul nr. 52 din blocul respectiv, proprietarii căruia sunt Ciolac Liubovi și Ciolac Piotr.

Astfel reclamanta a specificat că vina pârâților constă în inacțiunea acestora de a înlătura la timp defecțiunile în sistema de alimentare cu apă, fapt ce a dus la inundarea apartamentului, în rezultatul căruia i-au fost cauzate prejudicii materiale și morale.

Deci conform concluziilor specialistului, starea apartamentului după inundație a devenit nesatisfăcătoare, fiind nevoie de reparație curentă, care conform calculelor a fost estimat la suma de 15 797,34 de lei.

Reclamanta Borzina Ecaterina a solicitat încasarea în mod solidar de la Ciolac Piotr și Ciolac Liubovi a sumei de 15 797,34 de lei cu titlu de prejudiciu material cauzat în rezultatul inundației apartamentului, încasarea sumei de 2 000 lei cu titlu de cheltuieli de efectuare a expertizei, încasarea sumei de 698,63 de lei cu titlu de cheltuieli de transport, încasarea sumei de 122,40 de lei cu titlu de cheltuieli pentru serviciile achitate Oficiului Cadastral Teritorial Ceadâr-Lunga, încasarea sumei de 50 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 28 martie 2018, Borzina Ecaterina a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei mun. Ceadâr-Lunga, Ciolac Liubovi și Ciolac Piotr cu privire la încasarea în mod solidar de la Primăria mun. Ceadâr-Lunga, Ciolac Piotr și Ciolac Liubovi a sumei de 15 797,34 de lei cu titlu de prejudiciu material cauzat în rezultatul inundației apartamentului, încasarea sumei de 2 000 lei cu titlu de cheltuieli de efectuare a expertizei, încasarea sumei de 698,63 de lei cu titlu de cheltuieli de transport, încasarea sumei de 122,40 de lei cu titlu de cheltuieli pentru serviciile achitate Oficiului Cadastral Teritorial Ceadâr-Lunga, încasarea sumei de 80 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 1-4 Vol. II).

Prin încheierea Judecătoriei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga din 24 mai 2018, s-au conexas într-o singură procedură cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Borzina Ecaterina împotriva Ciolac Piotr și Ciolac Liubovi cu privire la încasarea în mod solidar a prejudiciului material și moral și cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Borzina Ecaterina împotriva Primăriei mun. Ceadâr-Lunga, Ciolac Liubovi și Ciolac Piotr cu privire la încasarea în mod solidar a prejudiciului material și moral (f.d. 102-104 Vol. I).

La 13 mai 2019, Borzina Ecaterina a depus cerere cu privire la concretizarea cerințelor, prin care a solicitat încasarea în mod solidar de la Primăria mun. Ceadâr-Lunga, Ciolac Piotr și Ciolac Liubovi a sumei de 15 797,34 de lei cu titlu de prejudiciu material cauzat în rezultatul inundației apartamentului, încasarea sumei de 2 000 lei cu titlu de cheltuieli de efectuare a expertizei, încasarea sumei de 698,63 de lei cu titlu de cheltuieli de transport, încasarea sumei de 122,40 de lei cu titlu de cheltuieli pentru serviciile achitate Oficiului Cadastral Teritorial Ceadâr-Lunga, încasarea sumei de 50 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 131-133 Vol. I).

Prin hotărârea Judecătoriei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga din 01 octombrie 2019, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Borzina Ecaterina (f.d. 146, 149-157 Vol. I).

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 28 mai 2020, s-a admis apelul depus de Borzina Ecaterina, s-a casat hotărârea Judecătoriei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga din 01 octombrie 2019 și s-a emis o nouă hotărâre, prin care:

S-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Borzina Ecaterina.

S-a încasat de la Primăria mun. Ceadâr-Lunga în beneficiul Ecaterinei Borzina suma de 15 797,34 de lei cu titlu de prejudiciu material în rezultatul inundării

apartamentului, suma de 2 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea expertizei, suma de 474 de lei cu titlu de taxă de stat la depunerea cererii de chemare în judecată, suma de 355,50 de lei cu titlu de taxă de stat la depunerea cererii de apel și suma de 6 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În rest, pretențiile au fost respinse (f.d. 222-231 Vol. I).

Pentru a decide astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că prin decizia Consiliului or. Ceadâr-Lunga nr. X/3.30 din 01 martie 2016, s-a transmis blocul locativ situat pe str. K. Marx 13 mun. Ceadâr-Lunga de la balanța ÎM "GCL Ceadâr-Lunga" la balanța Primăriei mun. Ceadâr-Lunga în legătură cu lichidarea primei.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că întrucât blocul locativ se află la balanța Primăriei mun. Ceadâr-Lunga, prin urmare este administrator al acestui bloc și respectiv urmează să efectueze deservirea tehnică a acestuia.

Prin urmare, instanța de apel a concluzionat că Primăria mun. Ceadâr-Lunga, la balanța căreia se află echipamentul ingineresc și conducta de apă, urma să efectueze deservirea tehnică și să întrețină starea corespunzătoare a rețelelor ingineresti ale blocului, la caz fiind constatată existența vinovăției Primăriei mun. Ceadâr-Lunga în inundarea apartamentului și deci responsabilitatea de recuperare a prejudiciului în rezultatul inundării urmează a fi pusă pe seama Primăriei.

La 24 iulie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Primăria mun. Ceadâr-Lunga a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurentul Primăria mun. Ceadâr-Lunga, în motivarea recursului a invocat că instanța de apel a stabilit vinovăția Primăriei în inundarea încăperii ne locative care aparține Ecaterinei Borzina și ca urmare răspunderea pentru prejudiciul cauzat în urma inundării acesteia, urmează a fi pusă pe seama Primăriei.

De asemenea, a menționat că la materialele cauzei lipsește adresarea reclamantei cu o plângere împotriva acțiunilor Primăriei în legătură cu deservirea necorespunzătoare a rețelelor de apeduct în blocul respectiv, făcând referire doar la actul comisiei întocmit de Primăria mun. Ceadâr-Lunga, în legătură cu care instanța de apel a dovedit faptul deservicii tehnice necorespunzătoare a rețelelor de apeduct.

La 16 septembrie 2020, instanța de recurs a expediat în adresa intimaților copia recursului, fiind recepționat de către Borzina Ecaterina la data de 21 septembrie 2020, iar de către Ciolac Liubovi la data de 23 septembrie 2020 conform avizelor de recepție (f.d. 38, 44 Vol. III), iar plicul expediat în adresa lui Ciolac Piotr a fost restituit în adresa instanței de recurs cu mențiunea "nereclamat" (f.d. 42-43 Vol. III).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Comrat a emis dispozitivul deciziei la 28 mai 2020, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă

legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 24 iulie 2020, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva

Bulgăriei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Primăria mun. Ceadâr-Lunga, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Primăria mun. Ceadâr-Lunga.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru